

pozdávaji velikou modřinu. Jak je to možná? Páťedpokládáme, že kobylka se sice lekla, jezdkyňi shodila a jíplá na ni, páťesto i ve svá polekanosti nějak rozpoznala, že jílape na lovka a dokázala nohu nadlehat tak, že Aleně obliěej nerozdrtila. Po zkušenostech, kdy mi káť páťkráť jípl na nohu a stájil a stájil jako kdyby nevďl, že noha vespod bolá-, nevě-m, jak je to možná. Zdáj se, že káť chájpe vájnost situace a chová se podle toho. Možná na nájis ve stájii jílapou, protože se tě-m pobavě-, možná nájis proto ze sedla shazujě-, když majě- náj jakou záj minku, ale v podstatě je káť empatický tvor a má i o sváho jezdce starost. Během sváho života jsem zašla i dalš- páťhody, které jinak vysvětlit nedovedu. Já jsem páťedposledn- den íkoln-ho roku dopadla hě-ť. Páťmi páťelžáj- koškatě ohrady jsem doskošila na hroudu, ta se rozpadla, já upadla a zpřsobila si vřron kotn-ku. V šájě jsem pak prošla š-šst prájzdin, ale takě legraě- posledn- íkoln- den, protože spolušáci si náj kde vypě-šili dvoukolš a s náj-m mne, protože jsem mála nechodě-cš- šájdru, dovezli do íkoly. Po prájzdinšich uš nikdo z bšvalš maškovskš party na š-zdájru v Hájšch nechodil, nechtěly tam dochážzet ani Alena s Čájrkou a tak jsem tam páťestala chodit i já.